

сгрѣшихъ къмъ васъ ; но погрѣшката ми не е отъ непростителныѣ.

Грабчо.

Какъ ? не е непростителна ! такава една кражба ! такава едно убійство !

Стоилъ.

Моля вы, не ся ядосвайте. Като мя чу-ете, ще видите чи злото не е толкозъ голѣмо, колкото си въображавате.

Грабчо.

Злото не е толкозъ голѣмо ! какъ ? кръвта ми, сърдцето ми, обѣсно !

Стоилъ.

Кръвта ви, господине, не е паднѣла въ лоши рѣцѣ. Родътъ ми, състояніето ми не обезчестяватъ кръвта ви. Всичко ще ся поправи.

Грабчо.

Това некамъ и азъ, всичко да ся поправи. Дай ми това, гдѣто ми си зель.

Стоилъ.

Не ви съмъ зель нищо, господине, ја честъта ви е непожтната, и тя що ся удовлетвори напълно.

Грабчо.

Не е сега дума тука за честъ. Я ми кажи, кой дяволъ тя накара да постъпишъ така ?

Стоилъ.

Увы ! чи нимѣ трѣба и пытане ?